

מ"ת 6605/08 - מדינת ישראל נגד ג'קי סמדיה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 17-08-6605 מדינת ישראל נ' סמדיה(אסיר)

לפני כבוד השופט ענת יהב-שופטת
ה המבקשם:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דאלינה פינצי
נגד

המשיבים:
ג'קי סמדיה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרם] תשנ"ז - 1996 [להלן: "החוק"].

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המציין לו עבירות של סיכון חי אדם, נהיגה כשברמזור אוור אדום, אי ציות לשוטר במידים, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בהיותו בלתי מושהה לסוג הרכב עליו נהג ונῃגה ברכב ללא ביטוח.

כתב האישום מתאר את הנהיגה הפרועה אשר סיכנה חי אדם, לאחר שלא ציית להוראת השוטר לעצור לצד הדרך, מהירות הגבואה בה נסע, המרחק אותו עבר, אופי הנהיגה, תוך מעבר מכביש 20 עבור דרך המחלפים של דוב הוז, יוספטל, הקוממיות תוך ביצוע עבירות בטיחותיות המסכנות ממש את משתמשי הדרך ועד להגעה לעיר ראשון לציון, שם המשיך בנהיגה מהירה של מעל 200 קמ"ש בתוככי העיר ותוך ח齊ית צמתים כשברמזור דלק האור האדום, רק בהמשך לכך הצליח לשוטר לעצרו.

באשר לריאות לכואורה:

הצדדים אינם חולקים ביניהם באשר לריאות לכואורה, וכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכואורה בדמות דוחות פעולה של השוטרים, בדמות מזכירים מתיק החקירה מהם מתוארת השתלשלות האירוע **לאורו**

יוטר מעשר דקות, בהן נתבקש המשיב לעצור את האופנו עליו רכב- **אופנו עכבר מסוג קוואסקו-כ 800 סמ"ק**, תוך הפעלת אוורות כחולים מהbehבים על גבי האופנו עליו רכבו השוטרים, אולם המשיב לא שעה להם והחל בנהיגה מהירה תוך ניסיון להתחמק מהם.

השוטרים הרכובים חורי ודורי פרטו באופן מדויק את מהלך הבריחה, כאשר השוטר חורי מצין במפורש שהוא דלק אחר המשיב במהירות של כ- **210 קמ"ש** אולם לא הצליח להשיגו.

בדיקות אף מתוירת אותה הנהיגה - בриחה של המשיב תוך שהוא מסכן את משתמשי הדרכ, גורם להם לסתות מנטיב נסיעתם, "מזגג" ביןות לכלי הרכב, חולף על פני רמזורים בניגוד לאור האדם הדולק בהם.

בנוספ, המשיב הרכיב במהלך רוב הנהיגה אדם אחר, אשר לאחר כ-10 דקות בבריחה, ניצל האטת האופנו וקפץ ממנו.

רק בתום זמן רב, נעצר האופנו.

בחקירת המשיב והרכב, אשר נחקרו באזהרה, הודה במיוחס להם, כאשר המשיב מגדיל לעשות ומונמק את הבריחה באותו חיסרון של רישוין נהיגה, אולם גם מצין ש רק לאחר שנפטר מדבר כלשהו- עצר.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טען, כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכבייד קמה כנגד המשיבUILT מעצר בשל מסוכנותו של הציבור וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותר ב"כ המבקשת לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טוען ב"כ המשיב, כי אף שהיימתUILT מעצר הרי שניתן לדבריו, בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצר, שכן מדובר למי אשר טעה בשיקול הדעת כנשיה לבסוף מן השוטרים וזאת רק בשל היעדר רישוין נהיגה על אותו כלי הרכב עליו נהג.

הסגור מצביע על כך, שלא פגע באף אדם ובסופו של דבר נעצר. הסגור אף מפנה לעברו התעבורי וועל כך שלא נהג בהיותו פסול ועל כן יש לשחררו אף למעצר בית מלא תוך פיקוח צמוד של אימו ואחותו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתו לכל מסקנה כי קיימתUILT מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזה לאחר שנמצא כי קיימ יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכואורה עילת מעצר נגד הנאשם ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדין מוטלת על ביהם"ש החובה לשקל אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפוגעתם בחירותו של הנאשם פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבנסיבות תובורה המעצר הוא החריג.

כך למשל **בבש"פ 2227 טראד גרייפט נ. מדינת ישראל**, שם נקבע:

"... משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלג' ד לתום ההליכים כנgado ובכלל, שומה היה על בית המשפט Kavanaugh לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חילופית, ולא די בקייעה הגורפת לפיה אין אפשרות מעצר שהוא כדי להפגיג את מסוכנותו".

ובבש"פ 10118 נומי ג'בלி נגד מדינת ישראל :

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתיה המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשכנת מנהגים עבריים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיעית בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלתי שישחה בכלל, יש לעשות מאמץ להעדרה בדרך זו".

במהלך הדיון הציג ב"כ הנאשם חולופת מעצר בדמות אם ואחות הנאשם, אשר שמעתי מהן לגבי רצונן והtagיותם לעזרת הנאשם

הגם שהערכות מבകשות להtagיות וליתן עזרה למשיב, לא שוכנעתי כי ניתן ליתן אמון במשיב, וזאת בעיקר על רקע נסיבות ביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום ממשם עולה קלות הדעת, הפיזיות והזילות בח"י אדם, כמו גם המסוכנות הרבה אשר העמיד הנאשם בדרך לאורך למעלה מ- 10 דקות.

בעניין זה אינני מקבלת את טענת הסגנור אשר מנסה לשווות לאירוע זה משקל מינורי, שכן לו מדובר היה בחשש מן השוטר וטעות בשיקול הדעת, הרי ש"טעות" זו ארוכה זמן רב ויכולתה הייתה לעלות בחיי של מאן דהוא, בשלמות גופו או ברכוש הציבור ובכל מקרה לאחר קריית חומר החקירה ועדותו של הנאשם, לא התרשםתי שמדוברبني אשר חשש ופועל ללא מחשבה, נהפוך הוא, בתיק קיימת אמירה של הנאשם עולה שהתקoon למעשייו והכל מתוך שיקול דעת ולמטרה שאינה קשורה ברישוין הנהיגה שלו.

להשלמת נקודה זו, עונה הנאשם בחקירה שבסה"כ מדובר בניהיגה ללא רישיון.

בנוסף, בחינה של עברו התעבורי מעלה שה הנאשם נהג משנת 2007 לחובתו צבר 28 הרשעות קודומות ובינהן אי ציון עמוד 3

لتמרורים, סטיה מוגנת, נהיגה על רכב שאינו תקין, נהיגה ב מהירות מופרזת, שימוש בטלפון שלא באמצעות הדיבורית, נהיגה כשרבמזהר או אדום, קיפוח זכות שימוש, נהיגה בכיבוש חד סיטרי בגין ההפוך, אחריות לגרימת תאונת דרכים (משנת 2013) ועוד.

אני ערה לך, כי בשנים האחרונות חלה ירידה בביטוי עבירות תעבורת, אולי יש להתייחס בשלב זה למכלול העבירות ולסוגן.

למשיב אף עבר פלילי הכלול הרשעות בעבירות רכוש, מרמה וסחיטה באזומים. עוד באמצעות הרשעה בגין **הפרת הוראה חוקית**, שיש בה משומם להשליך על אותו אמון שבית המשפט נדרש ליתן המשיב עוד קודם בוחנת חלופת המעצר.

על מנת לשחרר לחלופת מעצר, על המשיב להוכיח כי הוא ראוי לאמון הכרוך בחלופת מעצר. בה坦הנות המשיב באירוע, יש משומם אובדן גמור של מחשבה ושיקול דעת, ואף ציזול בח"י אדם ועל כן, בשלב זה של הדיון, אין הוא משכך לדרג על משוכת האמון.

לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשתה, יש מקום, במקרים העניין, להורות על הגשת תסקירות מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א' לחוק.

שירות המבחן מתבקש לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר אפקטיביות החלופות המוצעות וימליך ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשחררו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם, לרבות אפשרות המשך מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

מצירויות בהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן **בפקס** ככל הנימן, עוד היום.

לפיכך ומכל האמור **הנני מורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.**

הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקירות מעצר, ביום 7.9.17 בשעה 13:30.

המשיב יבוא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

זכות ערור כחון.

ניתנה היום, כ"ג אב תשע"ז, 15 אוגוסט 2017, במעמד
הצדדים.

